

விபலானந்தர் நிலைப்பத்து

வெளியீடு:

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப் பணி மன்றம்
மட்டக்களப்பு.

20 - 05 - 1990

விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து

மட்டக்களப்பு

— புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை
பாடியது.

பொழிப்புரை, உரை முதலியன : புலவர்மணி.

குறிப்புரை : மகா வித்துவான் F. X. C. நடராசா.

வெளியீடு :

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணி மன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

முதற் பதிப்பு — 1950.

இரண்டாம் பதிப்பு — 1960.

மூன்றாம் பதிப்பு — 1990.

பெயர் — விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து.

ஆக்கியோன் — மூலமும் பொழியப்படுவதற்கும் :
 புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை.

குறிப்புரை :
 மகா வித்துவான் F. X. C. நடராசா.

மொழி — தமிழ்.

பதிப்பு — மூன்றாம் பதிப்பு.

பிரதிகள் — 600.

அச்சகம் — சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு.

வெளியீடு — புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பள்ளி மன்றம், மட்டக்களப்பு.

வெளியீட்டுரை

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணி மன்றம் தனது முன்றாவது வெளியீடாகப் புலவர்மணியின் “விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து” எனும் செய்யுள் நூலினை வெளியிடுகின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தர் கிழக்கு மாகாணத்தில் காரைத்தில் அவதரித்தார். இவர் பல்கலையும் கற்று மூன்று இராமகிருஷ்ண மிஷனில் சேர்ந்து துறவியானார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் அண்ணேமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதற்தமிழ்ப் பேராசிரியராக வீற்றிருந்தார். பின்பும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் விளங்கினார். மதங்க சூளாமணியும், யாழ்நூலும் இவரின் படைப்புகளுள் குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாகும்.

இமயத்தில் தமிழின் இனிமையை நிலைநாட்டிய ஈழத்துக் கரிகாலனுண மாதவ விபுலானந்தர் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரியுங்காலே. சுரநோயினாற் பீடிக்கப்பட்டார். அவ்வமயம் சுவாமிகள் ‘சுகமே மீள்க; பல்லாண்டு வாழ்க’ எனும் பொருளமையப் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய பத்துப் பாடல்களே “விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து” ஆகும். இந்நூலினை வெளியிடுவதில் மன்றம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது.

ஆக்கியோன் தாமே எழுதிய பொழிப்புரையுடன் வெளிவரும் இந்நூலில், மன்றத் தலைவர் மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்களின் முன்னுரையும், குறிப்புரையும் புலவர்மணி அவர்கள் வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றிருப்பது விசேட அமிசங்களாகும்.

வழமைபோல், எமது வெளியிடுகளை அழகாக அச்சிட்டுதவும் சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தினரே இந்நூலையும் அச்சிட்டுதவியுள்ளனர். அவர்களுக்கும், இந்நூலின் அட்டைப் படத்தினை அழகாக வரைந்துதவிய ஓவியர் திரு. K. S. பவன் அவர்களுக்கும், முன்னாள் உப செயலாளர் திரு. த. யுவராஜன் அவர்களுக்கும் மன்றத்தின் நன்றிகள்.

புலவர்மணி அவர்களின் ஆக்கங்களுக்கு தமிழ்க்கறும் நல்லுலகில் என்ற முள்ள மதிப்பு இதற்குமுன்னடைப்பது எமது துணிபு.

த. செல்வநாயகம்
செயலாளர்,
புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப்பணி மன்றம்,

37, திசவீரசிங்கம் சதுக்கம்,
எல்லை விதி,
மட்டக்களப்பு,
20 வைகாசி 1990.

முன்னுரை

மீட்சிப்பத்து நூலை ஆக்கியோன் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை.

இது வழிநூல். முதனால் அன்று. அடக்கி வாசித்த வித்தாரகவி. அடிகளார் விபுலானந்தர் சன்னி வாத சுரத்தினின்று மீட்சி பெறுகவென வாழ்த்தி உடல் நலம் பெறுவாயாக என வித்தரித்துப் பாடியது.

சுவாமிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு பொதிந்து கிடக்கிறது. தமிழ்நித்தோர் பாடி மகிழ்வது. குயிலை விளித்து மீட்சிப்பத்து எனும் பெயரினைத் தாங்கியது.

பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம் பத்தினெட்டையது. இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் என்பர் ஆன்ரேர்.

நுதலிய பொருள் : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.

கேட்போர் : தமிழ்மொழிச் சான்றேர்.

பயன் : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு.

காலம் : நூல் செய்த காலம் - 1944ம் ஆண்டு வைகாசிக்குப் பின்னர்.

களன் : மட்டக்களப்புத் தமிழ்க்கலை மன்றம்.

காரணம் : சுவாமிகளின் நோய் நீக்கம்.

சுவாமிகள் மீட்சிப்பத்துக் காரணமாக நோய் நீங்கி 1947 ஆடி மாதம் 19ம் தேதி நள்ளிரவில் அருட்சோதியிற் கலந்துகொண்டனர்.

குயிலை விளித்துப் பாடல் பள்ளில் வருகிறது. பாரதியார் ‘குயிற்பாட்டு’ என்றேர் காவியம் பாடினார்.

வசந்த காலத்தே குயில் கூவுகின்றது. ‘வசந்தன் கவித்திரட்டு என்ற நூலிலே ‘கூவாய் குயில் வசந்தன்’ என்ற பகுதி வருகின்றது. அன்றியும் கோகில விரதம் ஒன்று இருக்கிறது. இது மகாராட்டிரம் என்ற தேசத்திலே அனுட்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் பண்ணையை இலக்கியங்களாகிய பரிபாடலில் திருக்கோவையாரில் வருஞ் செய்யுள்கள் கோகுலமாய்க் கூவுநரும் (பரிபாடல் : 9 : 65) இருளாநின்ற கோகிலமே (திருக்கோவையார் செய் : 328) குயிலை நினைவுட்டுகின்றன. பஞ்சமம் - துத்தம் - குயிலின் ஒலி என்றார்³ யாழ் நூலாசிரியர். திருவாசகத்தில், குயிற்பத்து என்ற ஒர் திருப்பதிகமிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் பயின்ற புலவர்மணி, விசேடமாக வசந்தன் கவித்திரட்டாகிய நாடோடி பாடலைக் கணித்துக் கூவாய் குயிலே என்று பத்துப் பாடல் தோறும் ஈற்றில் விளித்துப் பாடியது, வியப்பின்று. மண்வளம் - மொழிவளம் - மரபுவழி போற்றுகிறோர். இயற்கையிற் புலவர்மணி; “புலவர்மணி ஒரு வைரமணி” என்றார் சிந்தாமணி பிரதம ஆசிரியர்².

F. X. C. நடராசா.

127, மத்திய வீதி,
மட்டக்களப்பு,
20-5-1990.

1 : மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு : யாழ்ப்பாணம் தி. சதாசிவ ஜயர் பரி சோதித்தது; திரட்டப்பட்டது. மட்டக்களப்புத் தெற்குத் தமிழாசிரியர் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. 1940.

2 : தினபதி - நாளிதழ்; சிந்தாமணி - வார இதழ் : பிரதம ஆசிரியர் திரு. எஸ். சிவநாயகம்.

3 : யாழ்நூல் : சுவாமி விபுலானந்தர் - 1947 : பக்கம் : 5.

விபுலானந்தர் மீட்சிப் பத்து

1944 வைகாசிக்குப் பின்னர்

ஆசிரிய விருத்தம்

1. காரே றுந்திரு முதூர்த் தாய்தரு கடவுட் காதல்மகன்

கருவிற் திருவுள கலைஞன் பெற்றேர் கண்ணிறை' திருமயிலோன் ஏரே றும்படி கீழ்பால் மேல்பா ஸாக்கிநஸ் லிசைநட்டோன்

இமயத் தலையிற் தமிழ்முத் திரைவரை ஈழக் கரிகாலன் சீரே றுந்தமி மறிவர்க் காங்கில நூற்க்கவை யினிதூட்டித்

தெருட்டும் புதுமைக் கபிலன் கலியுக தெய்வ அகத்தியனும் பாரே றும்புக ழாளன் மீள்கெனக் கூவாய் பைங்குயிலே

பன்மொழி விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் பைங்குயிலே.

அடிகளார் மட்டக்களப்புக் காரைதிவில் அவதரித்தவர்; தெய்வக் காதல் கொண்ட வர்; தாய் வயிற்றிலிருக்கும்போதே கல்லாமற் பாதியறிவு கைவந்தவர்; மயில்வாகவன் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்றவர்; கீழ்மாகாணம் எழுச்சியடைந்து மேன்மை பெறச் செய்தவர்; ஈழநாட்டுக் கரிகாலன்; [சோழ நாட்டுக் கரிகாலன் என்னும் அரசன் இமய மலையிலே தமிழ் முத்திரை பொறித்தவன். இவரும் இமயம் வரை சென்று தமிழின் இனிமையை நிலைநாட்டியவர். இதனால், ஈழக் கரிகாலன் என்று உபசரிக்கப்பெற்றார்.] புதுமைக் கபிலர்; [கபிலர் என்னும் சங்கப் புலவர் குறிஞ்சிப்பாட்டு என்னும் அழிய செய்யுளை இயற்றிப் பிருகத்தன் என்னும் அரசனுக்குத் தமிழ் மொழியின் நுட்பங்களை இனிமையாக அறிவுறுத்தி, வடமொழி மாத்திரமே சிறந்த மொழி என்று அவன் கொண்டிருந்த எண்ணத்தை மாற்றினார். இது பழைய செய்தி. நமது அடிகளாரோ தமிழ்மொழி மாத்திரமற்றந் துவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கவிகளின் சிறப்பியல்புகளைச் சுலபமாக விரித் துரைத்து அவர்களை அக்கவிச் சுவையிலும் திளைக்கச் செய்தவர். இது புதுச் செய்தி. இதனால், அடிகளாரைப் புதுமைக் கபிலன் எனப் புகழ்ந்துரைத்தோம்.] கலியுக அகத்தியர் நமது அடிகளார்; [அகத்திய முனிவர் முத்தமிழுக்கும் முதல் இலக்கணஞ் செய்தவர். அவற்றுள்ளே பிற்காலத்தில் தலைமயங்கிய இசைத்தமிழ் இலக்கணத்தைத் திருத்தியமைத் துப் பண்டுபோல் நிலைநிற்கச் செய்த பெருமை பெற்றவர் நமது அடிகளார். இதனால் கலியுக அகத்தியனுகுந் தகுதிக்கும் உரியவரானார்.]

பைங்குயிலே, பூமிபுகழும் நம் அடிகளார் சுகமே மீள்கெனக் கூவுக. தமிழ்மொழி, வடமொழி, ஆங்கிலம், இலத்தின், பிரஞ்சு முதலிய பன்மொழிகளிற் பண்டிதரான விபுலானந்த அடிகளார் நீடு வாழ்கெனக் கூவுக.

குறிப்புரை:

கார் - மங்கலச் சொல் மாதம் மும்மழை

வேதமோதிய வேதியர்க்கோர் மழை

காரேற், ஏரேற், சீரேற், பாரேற் - 'வரம்புயர்க்' என்றபடி அவ்வைப் பிராட்டியார் வாழ்த்து சிந்திக்கப்பாலது.

கருமை நிறமுடைய மேகத்தைக் குறிக்கும். காரணப் பெயர்.

சீர் - புகழ், அழகு, செல்வம், சீர்மை இவை நான்கும், “ஒண்டுகழ், அழகு, செல்வம், சீர்மை சீர் ஒன்றாகும்” - திவாகரம்.

திரு - கண்டோரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம். திரு - அழகு.

முதூர் - முதுமை + ஊர் : முதூர்.

கடவுட் காதல்மகன் - தெய்வக் காதலைக் கொண்ட மகன்.

கலைஞர் : கல் என்ற அடியிற் பிறந்த பெயர். கலையன் என்று புணரவேண்டியது.

கலைஞர் - சொல்லிசை.

கண்ணிறை - கண் + நிறை. கண் நிறைந்தவர்.

தெருட்டும் - தெளியச் செய்தல்.

புதுமைக் கபிலன் - மை ஈறு கெட்டுப் புணர்ந்தது அன்று.

புதுமைப்பெண் - பாரதியார்.

செம்மையறம் - புகழேந்திப்புலவர், நளவெண்பா.

பெருமை அருள் - திருவாசகம், கீர்த்தித் திருவகவல் - 124

பசுமைப் புரட்சி - இக்காலப் பிரயோகம்.

வேறுபாடு
இல்லாமல்
இயல்பாய்
நின்றது.

கபிலன் : கபிலர் - இப்பெயரையடைய முனிவர் பலர் இருந்தனர்.

அந்தணர்; பாரியின் நண்பர்.

விரிவுரை : பத்துப் பாட்டுப் பாடினேர் வரலாறு பார்க்குக.

அகத்தியன் : திரேதாயுகத்திற் தோன்றியவர்; சுவாமி விபுலானந்தர் - கலியுகத்திற் தோன்றி யவர். ஆகவே, புலவர்மணி கலியுகத் தெய்வ அகத்தியன் என்று போற்றினார்.

பாரேறும் புகழான் : சிலப்பதிகாரத்தில் வரும், “மன்தேயத்த புகழினால்” சிலம்பு: 1:36. நல்லாசிரியரினிலக்கணம் - நன்னூற் குத்திரம் 26.

நிலம், மலை, நிறைகோல், மலர் மாட்சி. இங்கே நிலம் முதலில்.

சுவாமி விபுலானந்தர் நல்லாசிரியரானபடியால் நிலத்துக்கு ஒப்பானவர்.

பார் + ஏறும் - நிலத்திலும் பார்க்கப் புகழ் மிக்கவர்.

மீள்கென : மீள்க + என - மீள்கவெனப் புணரும்; இங்கு மீள்கெனப் புணர்ந்தது.

அகரம் தொக்கு நின்றது.

வாழ்கென - வாழ்க + என, வாழ்கென. மீள்கெனப்போல்.

1 பைங்குயிலே - பசுமை + குயில், பைந்தார் போல, பசுமை விகாரமடையுமாறு: பச்சைப் பொய், பச்சடி, பசும்பொன்.

பசுமைப் புரட்சி - இக்காலத்து வழக்கம்:

2 விபுலானந்தன் : விபுல + ஆனந்தன் - இரு மொழிகளும் வட்சொற்கள்.

விபுல : விபுலம் எனத் தமிழில் வரும். விபுலம் - பெருமை.

ஆனந்தன் - தந்நகரம் றன்னகரமாகியது, தமிழில்.

விபுல + ஆனந்தன் விபுலானந்தன் - தீர்க்கசந்தி.

வி + புலன் + ஆனந்தன் என்றும் பிரிப்பர்.

வாழ்க - வியங்கோள்வினை. வாழ்க அந்தணர் - திருஞானசம்பந்த பிள்ளையார் பாடல்.

சுவாய் - ஏவல் வினை, கூவு. ஆய் - விகுதியில்லாத ஏவலில் வருகின்ற முன்னிலையைச்.

மட்டக்களப்பு காரைதீவிற் கர ஒடு பங்குனி மீ 18ம் திகதி பிறந்தவர். அது ஆங்கிலத் தில் - 27-3-1892 சரியாகும். திருநாமம்: மயில்வாகனம்.

(1) செய்யுள் தோறும் குயிலை விளித்துப் பாடும்போது:

பைங்குயிலே, வரிக்குயிலே, மாங்குயிலே, நறுங்குயிலே, மணிக்குயிலே, கலிக்குயிலே, செழுங்குயிலே, கவிஞருயிலே, மெங்குயிலே, இன்குயிலே என்பனவற்றில் அடை மொழிகளில் மாற்றம். விளிப்பெயர்கள்.

(2) A. W. மயில்வாகனம் - பேராசிரியர் - பெளதிக இயல். துணை வெந்தர் Sir Ivor Jennings என்பவரைக் கொண்டு சுவாமி விபுலானந்தரைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக வரவழைப்பித்தனர். அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார் அடிகளார்.

2. ஈழ முதற்பனி இமயம் வரைக்கொடி கட்டு மிசைத்தமிழன்
 இந்திய வாணியை ஆங்கில பீடத் தேற்றிய புதுமையினேன்
 தோழமை கொள்வட மொழிமயமாகிய தொன்மை யிசைத்தமிழைத்
 தூய தனித்தமிழ் வடிவிற் தோற்றிய தந்தை யெனுந்துணையான்
 சூழமு தத்தமிழ் வாணர் மதிக்கொரு சோதிச் செஞ்சுடரோன்
 சுவாமி சிவானந் தக்கட ஸாடிய படிமைத் தோற்றத்தோன்
 வாழி யவன்சுக மீஸ்கென வினிதே கூவாய் வரிக்குயிலே
 மாதவ விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் வரிக்குயிலே.

அடிகளார் ஈழம் தொடக்கம் இமயம் வரை சென்று புரிந்த தமிழ்த் தொண்டில் வெற்றி கண்ட புகழாளர். சரசுவதி தேவி இந்திய நாட்டுக்கு மாத்திரம் உரிய தெய்வமென்று சொந்தம் பாராட்ட வேண்டாம். மேல் நாட்டுப் புலவர்களின் நாலிலும் அத் தெய்வம், ஆங்கிலவாணியாகவும், உரோமை வாணியாகவும், கிரேக்க வாணியாகவும், இன்னும் பல பேதமாகவும் நடமாடுங் காட்சியையும் தமிழ் மக்கள் கண்டு களிக்கவேண்டுமென, ஆங்கில வாணி என்னும் கட்டுரை வாயிலாக முதன் முதல் எடுத்துக்காட்டியவர்நமது அடிகளாரே.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் இசைக்கலையானது வடமொழிச் சங்கிதத்துடன் கலந்து தன்னுருவமும், இயக்கமும் மாறி வடமொழிச் சங்கிதத்தின் போக்கையே முற்றுந் தழுவிக்கொண்டது. இதனால் வடமொழிச் சங்கிதத்தையே தமிழிசையென மயங்கித் தமிழர் இசைத்து இன்புறவதைக் கண்ட அடிகளார், தமது கணித நுட்பமும், தமிழ்மொழி. வடமொழிச் சங்கித சாத்திரங்களின் ஆராய்ச்சித் திறமையுந் துணையாகக்கொண்டு பதி ணந்து வருடம் இசைக் கலையாகிய பெருங்கடலிலே மூழ்கித் திளைத்து, அங்கே சிதறிக் கிடந்த தமிழிசைப் பகுதிகளையெல்லாம் ஒருங்கே திரட்டி வரிசைப்படுத்தி, இதுதான் தமிழிசைக் கலையென யாழ் நூல் வாயிலாகத் தனித்தமிழ் வடிவிலே தோற்றமுறச் செய்தார். இந்த அருமையும் பெருமையும் நோக்கி அடிகளாரை இசைத் தமிழின் தந்தையென இசைத்தோம்.

அடிகளார் சிவானந்த சுவாமிகளின் அருள் பெற்ற டீடர். படிமைத் தோற்றம் - தவவேடம்.

குறிப்புரை :

�ழம் : எல் அடியாகப் பிறந்த சொல். எல் - இலங்கு; இலங்கை.

பொன், இலங்கை, கள் எனப் பல பொருளில் வரும்.

எல்லே இலக்கம். தொல் : சொல் குத்திரம் 269.

�ழம் என்பது பண்டைச் சொல்.

பனி இமயம் : இமாலயம் எனுஞ் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. பனி இமயம் : அழகுசுந்தரம்போல.

வாணி : சரசுவதி : ஆண்பால் வாணன். வாழ்நன் > வாணன்.

ஆங்கிலவாணி - மணிமலர் - பண்டிதமணி. கதிரேசச் செட்டியார் 60ம் ஆண்டு நிறைவு விழா மலர். முதற் கட்டுரை. 1941,

தொன்மை இசைத்தமிழ் : யாழ்நூல் 1947. கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியீடு.

ம் இயலாகிய பண்ணியல் என்ற இயலிற் பிரதிபேதம் அநேகம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பரிபாடலில் - 'பண்ணேதிறம்' நாலிடத்தில் வருகிறது.

இதனைச் சுவாமியார் பண் + நோதிறம் எனப் பிரித்துள்ளார். ட. வெ. சா. நெர்திறம் என்பது ஆயிரக்கணக்காக குத்துக்கூடுதல்

அமுதம் : அம்ருத என்னும் வடசொற் சிதைவு. இறப்பில்லாமைக்கு ஏதுவான மருந்து. அம்ருத என்னுஞ் சொல் அமரர், அமிர்தம், அமுது, அமுதன், அமுதை, அமுரி என்ற சொற்களைப் பிறப்பிப்பது.

ந + ம்ருத - அமிர்தம். ம்ருத - மரணம் நீக்க வருஞ் சொல் அமிர்தம்.

நேர்ந்த மொழிப் பொருளை.....நேமிநாதம்.

சொன்ன மொழிப் பொருளை.....வீரசோழியம்.

சோதி : ஒளி, 1937 திருக்கலாச யாத்திரை. யாத்திரைக்கும் பெரிய புராணத்திற்கும் ஒருமைப்பாடு கண்டவர், மட்டக்களப்பில்.

செஞ்கடரோன் : வெண்ணிலாப்போல்.

சுடரான் > சுடரோன். நன். சூத்: 353. விதிப்படி ஆ என்பது ஓவாகல். தொல். சொல்: சூத் 195, 211.

சிவானந்தா : இராமக்கிருட்டினத் துறவி. விபுலானந்தர் சுவாமிகள் அத்துறவியின் அருள் பெற்ற சீடர். குரு பத்தியினாற் சிவானந்த வித்தியாலயம் கல்லடியிற் தாபிக்கப்பட்டது.

வரிக்குயில் : வரிகளையடைய குயில். குயில் இனத்திற் பலவகையுண்டு.

படிமை : தொல்காப்பியம் - பனம்பாரனூர் சிறப்புப்பாயிரம்.

படிமை - தவ ஒழுக்கம் : இளம் பூரணர்:

தவ வேடம் : நஶ்சினார்க்கிளியர்:

பிரதிமா வடமொழிச் சிதைவு : திருக்கோவையார். செய்: 32, 78.

3. வெள்ளிப் பனிமலை வாரத் தேறிய மேன்மைப் பேறுற்றேன்

வேதத் தனிமுத லாதித் திருநிறை சோதிச் சுடர்கண்டோன் அள்ளிக் கொள்வன அழகுத் தோற்ற தாழ்ந்த வியப்பானேன் ஆண்டொரு மூன்றாண் கண்புட ஞற்றும் அருந்தவ நிலைநின்றேன் உள்ளத் துயர்வென வோங்கிடு மீழப் பல்கலை மன்றத்தே ஒளிர்தமிழ்ப் பீடத் தெழிலுற வேறிய ஒருமுதற் பேராசான் வள்ளற் குருமணி தொள்வலி மீன்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே மனநிறை விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் மாங்குயிலே.

திருக்கயிலாச யாத்திரை செய்தவர்; அங்கே அருட்சோதியை நேரே தரிசித்தவர்; அதன் அழகில் ஈடுபட்டு மூன்றாண்டுக் காலம் அங்கேயே தங்கியிருந்து அருந்தவம் புரிந்த வர்; பேராசிரியர், மாணுக்கர் என்போரின் உள்ளம்போல் உயர்ந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

குறிப்புரை :

வெள்ளி - வெள்ளை > வெள்ளி எனத் திரிந்தது. வெள்ளை நிறம் பொருந்தியது: வெள்ளி. பனிமலை - இமாலயம் என்பதற்குத் தனித் தமிழில் இயம்பினார்.

வாரம் - மலைச்சாரல்; மலைப்பக்கம்.

வாரத்து + ஏறிய - வாரத்தேறிய.

வேதம் - மறை.

தனி - ஒப்பில்லாத.

முதலாதி - ஒருபொருட் பனமொழி: நன்றால் சூத்: 398.

தோற்றுத்தாழ்ந்த - தோற்றுத்து + ஆழ்ந்த.

ஆண்டு - அவ்விடம்.

மூன்றுங்கண்புடன் - மூன்று + ஆங்கு + அண்புடன்

மூன்று ஆண்டுகள் அங்கேயே பேரன்புடன்.

ஆங்கு - அங்கு முதனீண்டது. நன்னாற் சூத்திரம் 263.

தொல் சூத்திரம் 208.

1939 மாயாவதி ஆச்சிரமத்தில் “பிரபுத்தபாரத” சஞ்சிகையின் ஆசிரி யர். மூன்று ஆண்டுகள்.

அருந்தவம் - அருமை + தவம்

தவம் - மனம், வாக்கு, காயம் இவற்றை செய்யப்படும் தவம் என்று மூவகைப்படும்.

மானத தவம் : i. தருமதானங்கள் மேல் அறிவைச் செலுத்துதல்.

ii. சீவகருணை, இன்சொல்.

iii. மெளனமாகச் சிவத்தைத் தியானித்தல்.

வாசிக தவம் : பஞ்சாக்கரங்களை உச்சரித்தல்.

உபநிடதங்களை ஓதுதல்.

தோத்திரங்களை ஓதுதல்.

காயிக தவம் : சிவபெருமானை அருச்சித்தல்.

திருக்கோயிலைப் பிரதட்சிணம் செய்தல்.

கோயில் வணக்கம்.

யாத்திரை போதல்.

இவற்றின் விரிவு திருவிளையாடற் புராணத்தாலறிக்.

தமிழ் + பீத்து + எழில் + உற + ஏறிய ஒரு முதல் + பேராசான் : பெருமை + ஆசான்.
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர். 1943 - 1947.

ஞருமணி - குருசிரேட்டன், முதன்மைக்கரு, குருநாதன். சிவபுராணம்: அடி: 3.

மாங்குயில் - மா + குயில் நன்னாற் சூத்திரம் 166 விதியின்படி மாங்குயில் என்று புணர்ந்தது. கோகிலவாசம் என வருணிக்கப்பட்டது, மாமரத்தை. கோகிலோற் சவம் - குயிலுக்கு மகிழ்ச்சியை விளைப்பது மாமரம்.

4. பாற்கடல் மீதொரு மரகத மலைதான் பைம்பொற் போர்வைகொடே போர்த்திய தென்னப் பொலிதிரு மேனிப் புனிதத் திருவுருவான் மேற்கடல் மிசையெழில் வெற்றித் திருவினில் வீறுகொழும்பு நகர் வேந்தர் வயித்திய சாலை எான்சர் வெம்மை தணித்திடுவான் நூற்கட வகையில் குணக்கட வருள்வளர் நோன்மைத் தவவலியான் நோய்நலி யாதுடல் தான்மெலி யாதுபன் னாறுண் டியிர்வாழ் நாற்கட லுலக மகிழ்ந்திட நன்றே கூவாய் நறுங்குயிலே நம்பன் விபுலா எந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் நறுங்குயிலே.

பாற்கடலின் நடுவே ஒரு மரகதமலை, பொன்னிறமான போர்வையைப் போர்த் துக்கொண்டு கிடப்பதுபோல, கொழும்பு மாநகர் அரசினர் வைத்தியசாலையிலே தமது சுரநோயின் வெம்மையைத் தணிப்பதற்காகப் படுத்திருக்கின்றார். அவர் ஒரு நூற் கடல்; கலங்காத குணக்கடல்; தவவலிமை பெற்றவர். பாற்கடல் - வெண்ணிறமான மெத்தை; மரகதமலை - அடிகளாரின் கரிய திருமேனி; பைம் பொற் போர்வை - காவியடை.

குறிப்புரை :

மரகதம் : பச்சை நிற மணியைக் குறிக்கும் வட்டசொல்.
பொன்மயமான போர்வை.

இங்கே காவியுடை.

மரகத மட்டத்தை நினைப்பூட்டுகின்றது. உள்ளதும் நல்லதும். பக். 33, 39, 102.

கொண்டே : கொண்டே என்பது கொடே எனக் குறுகி நின்றது.

விறு : பெருமை. மற்றெல்லாக்கு இல்லாத சிறப்பு. திருக்குறள்: 665, 904.

வேந்தர் : அரசாங்கம்.

வயித்தியசாலை : வயித்திய = சந்தியக்கரம் என்றும் எழுத்துப் போலி என்றும் இலக்கணி கள் கூறுவார். சந்தியக்கரமாயின் அய்ஜி = ஐ என்றும் அவ்சி = ஒள் என்றுங் குறிப்பர்.

இது ஐ. வைத்திய - வயித்திய என மாறும்.

இங்கே வயித்திய :- கருவிளாம்.

வைத்திய :- கூவிளாம்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தினால் இந்த இடர் ஏற்படும்.

கரம் : காய்ச்சல்.

நூற்கடல் : உருவகம் நூல் + கடல்.

நலியாது : வருந்தாது.

நோன்மை : ✓ நோல் என்ற வினையடியிற் பிறந்தது. நோன்பு.

பன்னாருண்டுயிர் : பல + நூறு + ஆண்டு. பல என்பதன் மூன் மெல்லின மெய் தோன் றியபடியால் பன் என மாறியது.

நல் + நூன் = நன்னால் போல்.

உலகம் : மக்கட் தொகுதி. தொல்: சொல்: குத்: 57 உரை. ஆகுபெயரன்று.

உலகம் பசித்தது என்ற பிரயோகமுண்டு. இது இலக்கணை.

நறுங்குயில் : நறும் - நன்மை, இனிமை, மணம். இங்கு இனிமை.

நம்பன் : நம்பி > நம்பன் > < நம்பி - ஆணிற் சிறந்தோன்.

நம்பன் : நம்பி, விடலை, கோ, வேள், ஆடு முதலியன உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள்.

இலக்கணச் சுருக்கம்: பகுதி: 199.

5. மாசமொன் ரூய்த்தமிழ்ப் பொன்னுரை யாதோரு மாற்று மிலாதநிலை வருகூர நோய்க்கய ராந்தமி ழன்னையின் வறுமை நிலைக்கயர்வான் பாசமே லாமவன் தாய்த்திரு நாட்டுப் பணிசெயல் மீதுளதால் பைந்தமி ழன்னை திருப்பணி தொட்டன பாதிகை கூடவிலை தேசமே லாமவன் தேக சுகம்பெறு செய்திக் குருகுவன செந்தமி ழன்னையோர் நூறுண்டின்பின் தேடு பெருஞ்செல்வம் வாசமு லாந்திரு வாயால் மீள்கெனக் கூவாய் மணிக்குயிலே மதிநிறை விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் மணிக்குயிலே.

ஒரு மாசமாகத் தமிழாகிய பொன் உரையும் மாற்று மில்லாமற் கிடக்கின்றது: அடிகளார் தமது நாவாகிய உரை கல்லில் தமிழாகிய பொன்னை உரைக்காமையால் தமிழ்ப் பொன்னுக்கு மாற்றில்லாமற் போயிற்று. தமிழ்ணை ஆழமுக நாவலரைப் பெற்ற பின் நூறுண்டு தவஞ்செய்து தேடிப்பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நமது அடிகளார். நாவலர் பெருமான், விபுலானந்த அடிகளார் போன்ற தியாக சீலர்கள் காலமாகிய விருட்சத்தில் நூறுண்டுக்கு ஒரு தரம் தோன்றும் கனி போன்றவர்கள். ஆயிரம் பண்டிதர்களை உண்டாக்கலாம்; ஒரு விபுலானந்தரை உண்டாக்கமுடியாது.

குறிப்புசை :

மாசம் : மாதம் > மாசம் என்றியது. மாதம் என்னுஞ் சொல் மதி என்னுஞ் சொல்லி விருந்து பிறந்தது, சந்திரமாதம் என்பதனை.

மாற்று : பொன், வெள்ளிகளின் மாற்று : வேறுபாடு: குணமிலாத நிலை: நோய்க்கயரான் - நோய்க்கு + அயரான்.

அயரான் - மறந்திருத்தல் - நோயை மறப்பான்.

அயர்வான் - மறந்திரான் - தமிழை மறந்திரான்.

பாசமேலாமவன் = பாசம் + எலாம் + அவன்:

எலாம் < எல்லாம் என்பதன் குறுக்கம். எல்லாம் மூலிடப் பொதுப்பெயர்.

யைந்தமிழ் : 1 தமிழுக்கு அநேக அடை மொழிகளுண்டு.

நற்றமிழ், பொன்தமிழ், ஒண்தமிழ், தீந்தமிழ், தென்றமிழ், பொலன் தமிழ், பூந்தமிழ், தண்தமிழ்.

பசுமை + தமிழ் = யைந்தமிழ்.

தொட்டன : குளங் தொட்டுக் காடு வெட்டி என்பதிலுள்ள தொட்டு. விடாதுபுரிதல்;

செய்திக்குருவன் : செய்திக்கு + உருகுவன்.

வாசமுலாம் : வாசம் + உலாம். ✓ உலாவு என்ற அடியிற் பிறந்தது.

உலா என்றதோர் பிரபந்தம்.

வாசம் வீசுகின்ற.....

மணிக்குயில் : மணி - கறுப்பு : மணி மணியாகக் கழுத்தில் இருக்குங் குயில் என்று கருத வும் இடமுண்டு. மணிப்புற போலும்.

மதிநிறை விபுலானந்தன் - வினைத்தொகை.

6. தமிழ்தலை தாங்கிய நான்காம் மதுரைச் சங்கச் சான்றேண்காண்
தண்ணூர் கரந்தைச் சங்கம் போற்றும் தகைசால் முதறிவோன்
அமிழ்தத் தமிழ் முதற் பேராசானுய் அண்ணே மலையமர்ந்தோன்
ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத் தறிவர்பிரான்
இமிழ்கடல் இலண்டன் மாநகர்ப் பெளதிக இயல்தேர் விஞ்ஞானி
இன்னுஞ் சென்னைக் கலைச்சொற் சபையின் ஏற்றும் பெறுதலைவன்
கமழ்தமிழ் நாடு காணி யுனக்குக் கூவாய் கவிக்குயிலே
கலைநிறை விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் கவிக்குயிலே.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்; கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் போற்றும் பேரறி வாளர்; அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்து முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர்; யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தின் அறிவர்க்கறிவர்; இலண்டன் பி. எஸ்சி. (B. Sc.). சென்னைக் கலைச்சொல்லாக்கச் சபையின் பொதுத் தலைவர். குயிலே, விபுலானந்த அடிகளார் சுகமே மீன்கெனக் கூவினால் தமிழ்நாடு உனக்குக் காணியாகும்.

(1) தமிழுக்கு அநேக அடைமொழிகள் இருப்பதுபோல் மற்றெல்லா மொழிகளுக்கும் அடைமொழி இல்லை.

குறிப்புரை :

தலை : தலைவன் : மதுரைச் சங்கம் : 1901ல் தாபனம்: 1926ல் மதங்க சூளாமணி.
கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் - 22வது ஆண்டு விழாவிலே தலைமை: 1933.
அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகம் - 1931 - 1933.
ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம் - 1920 - ஆரம்பம்.
இலண்டன் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி - 1920.
சென்னைக் கலைச் சொற்சபை - 1936.

நான்காம் : நாலாம்.

தண்ணூர் : தண்மை + ஆர் = தண்ணூர். ஆர் - நிறைய.

முதறிவோன் : முதுமை + அறிவோன். அறிவன் > அறிவோன்.

அகரமும் ஓகாரமாகும் - நன். குத: 353 உரை.

உ+ம் : புலவர் > புலவோர்; சிழவன் > சிழவோன்.

அறிவன் > அறிஞன் என்றாவதுமுன்டு.

ஞகரம் - பெயர் இடைநிலையன்று.

அமர்ந்தவன் > அமர்ந்தோன்.

ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம் : யாழ்ப்பாணத்துச் சங்கப் பேயர்.

அறிவர் பிரான் = அறிவர் + பிரான்.

பிரான் - பெருமான் என்பதன் மருங்.

சிவபெருமான் > சிவபிரான்.

தம்பிரான், எம்பிரான், பெம்மான். இவை பெருமை வழியாகப் பிறந்த பெயர்கள்.

இமிழ் கடல் : வினைத் தொகை.

பெளதிகம் : பூத சம்பந்தமானது - பெளதிகம்: அனல், ஒளி, ஒசை, காந்தசத்து, மின் சத்து. யாழ்நூல் : 3 : 53.

இன்னும் : இன்னம் - அன்றியும், மேலும், இனி + உம் = இன்னும்.

கலைநிறை விபுலாணந்தன் - வினைத்தொகை.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர்.

இலண்டன் பல்கலைக் கழக விஞ்ஞானப் பட்டதாரி (B. Sc.)

“பிரபுத்தபாரத” சஞ்சிகை ஆசிரியர்.

மதங்க சூளாமணி, யாழ்நூல் எழுதிய ஆசிரியர்.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழக முதற் பேராசிரியர் - 1931.

இதுவரை தமிழகத்திற் தமிழ்ப்பீடிடம் அமையவில்லை, பல்கலைக் கழகத்திலே.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் : முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியர் - 1943.

இதற்கு முன் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி.

7. அறப்பயிர் நாட்டிய உழவோ னப்பயி ராக்கம் குருதேவர்

அருள்நீர்ப் பாய்ச்சி வளர்த்தே அன்புக் காவ வழைத்தபிரான் புறப்பகை வெள்ளைப் புள்ளோடு கருமைப் புன்னமை விலங்கோட்டிப்

போற்றுஞ் சொல்லம் பானுட் பகைகடி ஞானப் பொன்வாளான் துறப்பெனு நிலைசேர் தெப்பத் தேறித் துயர்க்கடல் நீத்த மகான்

சுந்தர ராம கிருட்டின சங்கம் தந்தெழை வாழ்வித்தோன் சிறப்பமை தோள்வலி மீன்கென வாழ்த்திக் கூவாய் செழுங்குயிலே

திருநிறை விபுலா னந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் செழுங்குயிலே.

அடிகளார் ஓர் உழவர்; தருமமே பயிர்; குருதேவரின் திருவருளே நீர்; அன்பே வேலி. பயிரை அழிக்கவரும் புறப்பகை வெள்ளைப் பறவைகளும், கரிய மிருகங்களும். அடிகளாரின் தருமத்துக்கு இடையூருக் அந்நாள்களில் குறுக்கே நின்ற மேல் நாட்டினர் சிலரையும், சீழ் நாட்டினர் சிலரையும் இவை முறையே குறிக்கும். அடிகளார் தமது சொல்லம் பால் இவர்களைக் கொல்லாமல் தூரத்தி அருள் செய்தார். உட்பகைவர்களாகிய ஐம் பொறிகளையும், மனத்தையும் ஞானமாகிய வாளால் வென்றவர். துறவறமாகிய தெப்பத் தால் துண்பமாகிய கடலைக் கடந்தவர். ஸ்ரீராம கிருஷ்ண சங்கத்தைத் தந்து நம்மை வாழ்வித்தவர்.

குறிப்புரை :

அறப்பயிர் : அறம் + பயிர். அறம்: $\sqrt{\text{அறு}}$ எனும் முதனிலையிற் தோன்றியது.

அறுப்பது என்பது பொருள். தீவிணையை அறுப்பது எனப் பொருள்.

குருதேவர் : இராமக்கிருட்டின பரமகமசர்.

கருமைப்புன்னமை : நன்றால் சூதி: 136 உரை. விகாரங்கள் ஒன்றுமின்றி இயல்பாய் முடிதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

பண்புத் தொகை; உம்மைத் தொகை ஆகாது.

இராப்பகல்போல்வதன்று. இரவு + பகல் = இரவு பகல் > இராப்பகல் இரவு > இரா என மருவியபடியால் ப் மிகுந்தது.

விலங்கு : குறுக்கானது, நிமிர்ந்து நிற்க முடியாதது.

சொல்லம்பானுப்பகை : சொல் + அம்பான் + உள் + பகை.

கடி : உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த விணையடி.

தெப்பம் : தோணி.

மகான் : மகத்துவம் என்ற சொல்லிற் பிறந்தது.

மகாத்துமா என்று பொருளபடும்.

மகா + அன் = மகான் எனப் புணரும்.

சுந்தரம் : அழுசு. சுந்தரம் > செளந்தரம் என மாறும். செளந்தரியலகரி பார்க்கவும்.

கிருட்டிண் : இராமாயணம் போன்றது. ரகரம் முன்வந்தால் னகரம் னகரமாக மாறும்:

செழுங்குயிலே : செழுமை + குயில் = செழுங்குயில். இங்கு ஏ காரம் பெற்றது.

செழுமை - உரிச்சொல்.

“செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.” தொல் : உரி : சூதி : 56

இங்கு கொழுப்பு.

8. செவிக்கினி தாகச் செந்தமிழ் முறைத்துமென் தேசிக மணிகண்டாய்

சீர்வள ரீழத் திருமணி பாரத தேசப் பொதுமணிகாண்

புவிக்கினி யலைந்து வறுந்தளிர் கோதி வருந்தேல் போவாயேல்

புத்தமிழ் தளைந்த முத்தமிழ் திதழுன் பொன்வாய் விருந்திடுவான் தவிப்பினி நீங்கத் தமிழ்மொழி யோங்கத் தாய்நா டின்புறவே

தமிழன் தன்தலை நிமிர்ந்தே யுலக சமத்துவம் வென்றிடவே கவிப்புல வோன்கூகம் மீள்கென வினிதே கூவாய் கவின்குயிலே

கண்மணி விபுலா நந்தன் வாழ்கெனக் கூவாய் கவின்குயிலே.

அழகிய குயிலே, இனி நீ வெறுந்தளிர் கோதி வருந்தாதே. அடிகளாரின் திருமுன்னே செல்வாயானால் புதிய அமிர்தங்கலந்த முத்தமிழாகிய இதழ் உனக்கு நல்விருந்தாகும்.

குறிப்புகள் :

- செவிக்கினிதாக : செவிக்கு + இனிது + ஆக.
ஆக : நிகழ்கால விணையெச்சம் - உடனிகழ்ச்சி.
- தேசிகமணி : தேசிகன் + மணி. தேசிகன் - குரு எனப் பொருள்படும்.
ஆசிரியர்.
மணி - இரத்தினம் - பட்டம் - புலவர்மணி, பண்டிதமணி.
- சீர்வளரிபும் : விணைத்தொகை. சீர் - சீர்த்தி.
“சீர்த்தி மிகு புகழ்” - தொல் : உரி : சூத : 16.
- பாரதம் : பரத கண்டம்.
- பொது : சாதாரணம் - எல்லார்க்கும் பொதுவானது.
- புவிக்கிளி : புவிக்கு + இனி; இனிப் புவிக்கு மாறி நின்றது. வேற்றுமை ஏழு நிற்றற் குரிய விடத்தில் நான்கு நின்றது.
- வருந்தளிர் : வறும் + தளிர். திருக்கோவையார் : செல் : 146.
வெறும்.
- கோதி : விணையடி \checkmark கோது.
- வருந்தேல் : தெரிந்தே ஏவலொருமை. எதிர்மறைப் பொருளில் வரும் ஒரு விகுதி.
இது விணையடி நேரே அடுத்து வரும்.
வருந்து + ஏல்.
- போவாயேல் : ஆயின் எனப் பொருள் விளைத்து மூவிடத்து வரும் விணைமுற்று விகுதி களுள் ஒன்றையடுத்துப் பின்னாக வரும் விணையெச்சம்.
- புத்தமிழ்தலைந்த : - புதுமை + அமிழ்து + அளைந்த
புதுமை + அமிழ்து = புத்தமிழ்து. புத்தொளி போல்.
அளைந்த - கலந்த.
- முத்தமிழ் : - இயல், இசை, நாடகம். மூன்று + தமிழ் = முத்தமிழ். முக்கணிபோல்.
இயல் - உண்மை - இலக்கணம் - எழுத்து, சொல்,
பொருள், யாப்பு, அணி - 5
இசை - வாய்மை - இலக்கணம் - சுருதி, சுரம், இராகம் - 3
நாடகம் - மெய்மை பாவணை, அலங்காரம்,
தாளம், இரசம் - 4
முத்தமிழ் இலக்கணம் — — — — — $\frac{1}{2}$
- இதழுன் : - இதழ் + உன்; இதழ் - பூவிதழ். இங்கு “பிரபுத்த பாரதா”.
உன் - உன்னுடைய.
- தலைப்பிளி : - தலைப்பு + இனி. தலைப்பு - அங்கலாய்ப்பு.
இனி - பின்பு.
- தலைநிமிர்ந்தே : - ஏக்கழுத்தம்; தலையெடுப்பு; வீற்றிருத்தல்.
சௌகாரிந்தாமணி : செய்: 496.
சிறுபஞ்சஸுலம் : செய்: 5.
ஆசாரக்கோவை : செய்: 91.
பரிபாடல்: 7 : 55.
குடாமணி நிகண்டு: 8 : 26. நீதிநெறி விளக்கம்: செய்: 39.
ஏ + கழுத்தம் (கழுத்து): ஏ பெற்றுகும். தொல்: உரி: 7.
கழுத்து > கழுத்தம்.
- இனிதே : - இனிது + ஏ. இனிது - இனிமையுடையது.
ஏ - சொல்லின் இறுதியிலே ஓர் அசையாக வரும் ஓரிடைச் சொல் -
நன் : சூத : 428.
- கவின்குயிலே : - கவின் - அழகு. கவின்கலைபோல.
- கண்மணி விபுலானந்தன் : உவமைத்தொகை. கண்மணிபோல் விபுலானந்தன்.
கண்மணி குளிர்ப்பக்கண்டேன். சிலப்பதிகாரம்: 11 : 55.

9. மஸ்கலை யீழப் பஸ்கலை மன்றக் குழுவினர் மனமாற வண்கவி யின்பங் கூட்டுண் புலவோர் மதிதளர் நிலைமாற நஸ்கலை யுடைய வள்ளல்க வின்ப வெள்ளத்தே சார நற்கலை கற்று மெய்யுணர் துறவோர் நடுநிலை நின்றேருச் சொல்கலை கற்போர் கோர்நிலை நீங்கித் துள்ளிக் களிக்கூரத் தொடர்படு மனபிற் பினிபடு நல்லோர் துயர்விட் டோளிசேர வெல்கலை மேலோன் மீன்கெண விரைவாய்க் கூவாய் மென்குயிலே விபுலா எந்த வியன்மணி வாழ்கெனக் கூவாய் மென்குயிலே.

நல்கல் - கொடை. நடுநிலை - இன்பதுன்பத்திற் சம்புத்தி. வெல்கலை - வெற்றி பெற்ற கல்வி; கற்ற கல்வியால் தம்மைத்தாமே வென்றவர். பிறரை வெருட்டுதற்குத் தமது கல்வியைக் கருவியாகக் கொள்ளாதவர்.

குறிப்புரை :

மஸ்கலை	- மல்கு + கலை. மல் < மல்குதல் = செழித்தல், வளம்.
வண்கவி	எனவே மஸ்கலை எனப் பிரயோகம். நிறைந்த கலை.
கூட்டுண் புலவோர்	- அழகுமிக்க கவி.
கூட்டுண் புலவோர்	= கூட்டு + உண் + புலவோர். கூடியுண்ட புலவர்;
நற்கலை	அஃதாவது கவியின்பம் அனுபவித்த புலவர்.
நற்கலை	= நன்மை + கலை:
நின்றேருச் சொல் கலை	= நின்றேர் + அச்சொல் + கலை.
சோர் நிலை	சொல்கலை - சொல்லாகிய கலை - உறழ்வு:
காரி கூர	- வினைத் தொகை.
தொடர்படுமென்பிற் பினிபடுநல்லோர்	- மகிழ்ச்சி கூர.
மென்குயிலே	= தொடர்படும் + அன்பின் + பினி + படும் + நல்லோர்.
வியன்மணி	பினி - பினைக்க.

10. திருநிறை குணமலை நின்றேன் தெய்வத் திருவருள் நதிபடிவோன் சீரிய மட்டுநன் ஞடையோனுயர் சிவபுரி தனில்வாழ்வோன் பொருள் நிறை பன்மொழி மாலிகை யோனிசை யாழ்நூற் புரவியினேன் புலமேய் ஜம்பொறி யானை யடர்த்தோன் பூங்கா விக்கொடியோன் அருள்நிறை சமய சமத்துவ முரசம் அடிப்போன் குருதேவர் ஆனை தனைச்சிர மேகொடு தாங்குமெம் அடிகள்பல் ஸாண்டுறைக இருள்நிறை யுலகோனி சூழ்கென வாழ்த்திக் கூவா யின்குயிலே இசைத்தமிழ் விபுலா எந்தன் வாழ்கெனக் கூவா யின்குயிலே.

இது தசாங்கம் கூறுகின்றது. தசாங்கம் தெய்வீக ஆட்சிக்குரிய பத்து உறுப்புகள்: குணமாகியமலை; திருவருளாகியநதி; மட்டகளப்பாகியநாடு; சிவபுரியாகியநகரம்; தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் முதலிய பலமொழிகளாகியமாலை; யாழ்நூலாகிய குதிரை; ஜம்பொறிகளாகிய யானை; காவிக்கொடி; சமய சமத்துவமாகிய முரசம்; குருதேவரின் உபதேசமாகிய ஆனை. இன்குயிலே, இப்பத்துந் துணையாக உலகை இன்ப ஒளிக்குள்ளாக கும் அடிகளார் நீடுவாழ்கெனக் கூவக.

குறிப்புரை :

இது தசாங்கம் கூறுகிறது.

சிவபுரி - சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் பாங்கர் அமைந்துள்ளது. மணி மண்டபத்தின் வளவில் உள்ளது. சிவபுரி - காஞ்சித் திருநகருக்கு மறுபெயர்.

அடர்த்தோன் - நெருக்குதல்; பொருதல்.

பூங்காவி = பூ + காவி. 'பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.' நன் : சூத் : 200. இங்கு பூ, பொவிவு - சிலப்பதிகாரம் : 1 : 10. உரை.

இன்னுயிலே - இனிமையான குயிலே.

இசைத் தமிழ் - யாழ்நூல். இச்செய்யுளில் இரண்டாமடியில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1942 - அளவிலே யாழ்நூல் - பாயிரவியல் எழுதப்பட்டது. 1947 - முடிபுரை எழுதப்பட்டது. யாழ்நூல். பக் : 394. பாயிரவியல், முடிபுரை இவற்றிற் கண்டுகளிக்குக்.

தசாங்கம் : நிகண்டுகள் : வைப்பு முறை.

‘ஆறு மலையும் யானையும் குதிரையும்
நாடுமுருங் கொடியும் முரசம்
தாருந் தேரும் தசாங்க மெனப்படும்.’ – சேந்தன் திவாகரம்
பல்பொருட் கூட்டம்.

‘நெடுமலை யாறுநாடூர் நீண்டதார் புரவியானை
கொடிமுரசுடனே தானைக் கூறிய தசாங்கமென்ப.’

– சூடாமணி : பல் பெயர் செய : 106.

திவாகரத்துட் கூறப்பட்ட இப்பத்திற் காணப்படாத ‘தானை - படை’ என்பதனைச் சேர்த் தும் அதனுட் காணப்பட்ட ‘தேர்’ என்பதனை நீக்கிவிட்டார்.

மாணிக்கவாசகர் ‘திருத்தசாங்கம்’ பாடியிருக்கிறார். எடுத்துரைத்த பத்து உறுப்புக்களா வன : பேர், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி என்பன.

பேர், படை என்பன திவாகரத்துட் காணப்படாதன.

பேர் என்பது சூடாமணியிற் காணப்படாதது. இன்னும் வேறுபாடுகள் உள். மாணிக்க வாசகர் பாடிய சீர்த்தித் திருவகவவில் 100 - 126 அடிகளில் பாடிய பத்து உறுப்புக்கள் முறைப்படி :

கொடி, ஆறு, முரசு, கைப்படை, மாலை, ஊர்தி, நாடு, ஊர், பேர், மலை.

மாணிக்கவாசகர் பாடிய இருவகைப் பாடல்களிலும் ஒன்றேடொன்று மாறுபட்டு நிற்றலை மனதிற் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தொல்காப்பியம் : புறத்தினையியல் : சூத் : 31. நச்சினார்க்கிணியர் உரையில் பத்துக்கு மேற் பட்டன சொல்லினார். நாடு, ஊர், மலை, யாறு, படை, கொடி, குடை, முரசு, புரவி, களிறு, தேர், தார் பிறவும் வருவனவெல்லாங் கொள்க. ஈற்றில் இவற்றுட் சிலவற்றை வரைந்துகொண்டு ‘சின்னப்பூ’ என்று பெயரிட்டு இக்காலத்தார் கூறுமாறுணர்க. சின்னப்பூ என்பது பிரபந்தங்களில் ஒன்று.

பண்ணிரு பாட்டியல், சின்னப்பூ என்கிறது. அதிற் கூறிய பத்தாவன : மலை, யாறு, நாடு, ஊர், பரி, களிறு, கொடி, முரசு, தார், பெயர் : சூத் : 139. அதே நூலில் தசாங்கம் பாடு வகை - சூத் : 140. சொல்லப்பட்டன : மலை, யாறு, நாடு, ஊர், படை, பரி, களிறு, தார், பெயர், கொடி.

சின்னப்பு, தசாங்கப் பத்து இவை வெண்பாப் பாட்டியியலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன: தசாங்கப் பத்து நேரிசை வெண்பாவாற் பாடப்படுதல் வேண்டும்: இஃது ஆசிரிய விருத் தம் பத்தால் அடைந்து தசாங்கத்தயல் எனப் பெயர் பெறுதலுமுண்டு. ஆகவே, புலவர் மணி பாடல் ஏற்படுத்து:

புலவர்மணி பாடியது மீட்சிப் பத்து. பத்து ஆசிரிய விருத்தங்களாலாகியது. விபுலானந் தர்மேற் பாடியது. பன்னிரு சீர்களையுடையது. பதினெட்டு சீருக்கு மேற்பட்டு, கழிநெடிலடி யான் வந்த விருத்தங்களெல்லாம் இரட்டை விருத்தம் என்றியம்பப்படுகிறது. வீர சோழி யம் : சூத : 109.

இரண்டு > இரட்டை

ஒன்று > ஒற்றை

தொன்னால் விளக்கத்திற் குத்திரமொன்றிருக்கிறது. சூத : 28. அதில் அளவடியான் வரும் கலி விருத்தம் மட்டை விருத்தம் என்று வழங்குவர்.

மட்டு விருத்தம் = மட்டை விருத்தம் என்பர்.

தொல்காப்பியம் : எழுத்து : சூத : 426 - இளம்பூரணர் உரையில்.

அற்றைக் கூத்தன் = அன்று + கூத்தன்

பண்ணைச் சான்றேர் = பண்டு + சான்றேர்

ஓர் யாட்டையானை = யாண்டு + யானை

மற்றையானை = மற்று + யானை

அதே குத்திரத்துக்கு உரையெழுதிய நச்சினார்க்கினியர்,

ஐராட்டையானை, ஐயாட்டை யெருது எனவும்

அற்றைக் கூத்தர், இற்றைக் கூத்தர் எனவும்

மன்றைத் தூதை, மன்றைப்பானை, பண்ணைச் சான்றேர் எனவும் உதாரணங்கள் காட்டினார்.

நன்னாவில் சூத : 185ல் பின்வரும் உதாரணங்கள் காட்டியிருக்கின்றனர்.

பண்டு + காலம் = பண்ணைக் காலம்

இன்று + நாள் = இற்றை நாள்

முந்து + வளம் = முந்தை வளம்

அன்று + அழுகு = அற்றை யழுகு

புலவர்மணி இந்த மீட்சிப்பத்திலே பத்தாவது செய்யுளில் தசாங்கச் செய்யுளாகப் பாடிக் காட்டல் சால்புடைத்து; புகழ்ச்சியுடைத்து; ஏறுபோற் பீடுடைத்து; வீறுடைத்து. ஈற்றில் வெற்றிக் கொடியை நிலை நிறுத்தினார். அடக்கி இசை வாசிக்கும் மேளம் ஆலாபண்டு செய்து விரித்து வாசிக்கும் நாக சுரத்திலும் பார்க்க உயர்ச்சி.

ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் 'விபுலானந்தன்' என்ற பிரயோகம் புலவர்மணியால் உபயோகப்படுத்தப்பெற்றது.

விபுலானந்தர் - வி + புல + ஆனந்தன்.

விபுல + ஆனந்தன்.

வி என்பது வடமொழி உபசருக்கம். உபசருக்க விடயமாக
'குமாரசவாயிப் புலவர் எழுதிய கட்டுரை:

1. செந்தமிழ் - தொகுதி: 2, பகுதி: 4, பக்கம்: 124. காவிய பாடசாலையிற் படிப் பித்தவர். புலவர்மணிக்கு ஆசிரியர்.

விபுலானந்த அடிகளார்

முத்தமிழின் வடிவமெனத் தோன்றி மேற்கு
 மொழிக்கடலும் வடகடலும் முறையினைத்
 தத்துவநன் என்றியுணர்ந்து சாந்திகண்ட
 தவமுனியை யிசைத்தமிழின் தந்தையென்ன
 வித்தகயாழ் ரூலருளும் விபுலானந்த
 வியன்மனியை யீழுமணி விளக்கை நாளும்
 சித்தமதில் மகிழ்ந்தேற்றிப் பத்திசெய்து
 புத்திதெளிந் துண்மைவழிச் செல்வோம் யாமே.

ஆழ நன்னூட்டிலே கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைமை நிலையமாயமெந்துள்ள மட்டக்களப்புப் பட்டினத்தின் தென்திசையிலே இருபத்தெட்டடுக் கல் தொலையிலே காரைதிவு என்னுமோர் பேரூர் உள்ளது. கீழ்பாலில் தெங்கும் புங்குந் தாழையுந் தழைத்த நெய்தலங்கானலும், மேல்பாலிற் பொங்குநீர்ப் பொய்கையும் செங்கதிர்க் கழனியும் பொலிந்த தண்பணை மருதமுஞ் சூழ்ந்து இயற்கையன்னையின் இருப்பிடம்போ விலங்கும் இப்பேரூரைக் காரேறு முனூர் என வழங்குவார் நம் அடிகளார்.

பதியெழுவறியாப் பழங்குடி கெழுமிய இம்முதூரானது பண்டு தொட்டே தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் நிலைபெற்றுள்ள ஒரு செழும்பதியாகும். இந்தல்லூரின் கண்ணே 1892 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 27 ஆந் தேதிக் குச் சரியான கர வருடம் பங்குனி திங்கள் பதினாறாந் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை செங்கதிருதயத்துச் சீர்சாலடிகளார் மங்கள நிகழ்ச்சிகள் வயங்கித் தோன்ற மண்மிசைப் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் பெயர் சாமித்தம்பி; தாயார் கண்ணம்மையார்; பிள்ளைத் திருநாமம் மயில்வாகனம்.

தமது ஐந்தாவது வயதிலே மையோலை பிடித்த மயில்வாகனத்துக்குக் காரைதிலிலுள்ள திரு. நல்லரத்தினம் ஆசிரியர் எழுத்தறிவித்த இறைவனானார். எதிர்காலத்தில் உயர்ந்த அறிவு படைத்தவராவதற்குரிய மயில்வாகனத்தின் உருவுந் திருவுங் கண்ட இரு முதுகரவரும் நல்லோரும் இவரைப் பத்தாவது வயதிலே காரைதிவுக்கு வடபால் மூற்று 'மைல்' தொலையிலுள்ள கல்முனைப் பட்டினத்துக்கு ஆங்கிலமுந் தமிழுங் கற்றற் பொருட்டு அனுப்பி ஞார்கள். அக்காலத்தில், கல்முனை மெததிஸ்த சங்க ஆங்கில கலாசாலையிலே ஆங்கிலமுந் தமிழுமாகிய இரு மொழியும் வல்ல நல்லாசிரியரொருவரிருந்தார். அவர் பெயர் திரு. க. குஞ்சித்தம்பியென்பது. நமது மயில்வாகனம் இவ்வாசிரியரின் அன்பும் ஆதரவும் பெற்றுக் குருகுல வாழ்க்கைக்கும் உரியவரானார். அங்கு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தக்க பயிற்சி பெற்று நுண்மதியும் நுழைப்புலமுமுடைய உத்தம மாணக்கரெனப் பாராட்டப்பெற்ற மயில்வாகனம், பின்னர் மட்டக்களப்புப் பட்டினத்திலுள்ள அரச். மைக்கேல் கல்லூரி யில் ஒரு மாணுக்கரானார். அங்குள்ள பேராசிரியர்களுள்ளே உயர்திரு. வொண்டல் சுவாமியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் கூரிய அறிவும், நேரிய போக்கும், சீரிய குணமும் வாய்ந்த ஒரு கத்தோலிக்க குரவர்; கணித ரூல் விற்பனைர்; அளவுகடந்து எவரையும் புகழாதவர். இத்தகைய பேராசிரியர் நமது மயில்வாகனத்தின் கணிதத் திறமையைப் புகழ்ந்து பேசும்போது தமது நெடுங்கால ஆசிரிய அனுபவத்தில் மயில்வாகனத்தைப்போன்ற அதி தீவிர

மதி படைத்த ஒரு மாணவனைக் கண்டதேயில்லையெனக் கூறுவார்: தம்யினுஞ் சிறந்த கணித மேதையாக மயில்வாகனம் விளங்குவதை எதிர்காலத்திற் காண்பீர்கள் எனவும் உரைப்பார். இத்தகைய சற்குரவரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற நமது மயில்வாகனம் 1908 ஆம் ஆண்டிலே தமது பதினாறுவது வயதிலே கேம்பிறிஜ் சினியர் பரீட்சையில் முதல் வரிசையிற் சித்தியெய்தினார்.

இங்கே கலைபயில்கையில் மயில்வாகனம் தமது விடுமுறை காலங்களைத் தமிழும் வடமொழியும் கற்பதிலே கழித்துவரலானார்: அக்காலத்துக் காரைதிலில் வாழ்ந்துவந்த சைவக் குரவராகிய வித்துவான் பு. பொ. வைத்திய விங்க தேசிகர் இவருக்குத் தமிழ்மொழியும் வடமொழியும் அறிவுறுத்தி மேற்படிப்புக்கு வழிவகுக்கலானார். இதனால் மயில்வாகனத்தின் உள்ளத்தே இயல்பாக அமைந்துகிடந்த கவிப்புலமையும் கல்வியறிவுடன் மினிர்வதாயிற்று:

பின்பு மயில்வாகனம் 1911 ஆம் ஆண்டு கொழும்புமாநகர் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிற் புகுந்து 1912 ஆம் ஆண்டு முடிவில் நல்லாசிரியராக வெளிவந்தார். பயிற்சிக் கல்லூரியிற் கற்ற பாடங்கள் இவருக்குக் கிடைச்சியைச் சமப்பதுபோல் எளிதாயிருந்தமையால் உயர்தரத் தமிழ்கற்பதில் இவர் நாட்டங்கொண்டார். கொழும்பிலே தமிழ்ப் பேரரிஞர்களாக அக்காலத்துத் திகழ்ந்த தென்கோவைக் கந்தையபிள்ளை, முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை, சி. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோரிடத்துக் கங்க இலக்கியங்களையும், தொல்காப்பிய மீருகவள்ள இலக்கணங்களையும் பாடங்கேட்டுவரலானார். இக்காலத்து இவரைச் சாமிதாச மயில்வாகனனென வழங்குவர்.

பின்னர் மட்டுமாநகருக்குத் திரும்பி ஓரிரண்டாண்டு ஆசிரியத் தொழில் புரிந்தார். மாணுக்கர் மனப்பான்மை இவரை ஆட்கொண்டுவிட்டது. மீண்டும் கொழும்புமாநகர் சென்று பொறியியற் கல்லூரி (Technical College)யை யடைந்து 1916 ஆம் ஆண்டில் விஞ்ஞானக் கலையில் ‘டிப்ளோமா’ப் பட்டமும் பெற்றார். இவ்வாண்டிலேயே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தியெய்திப் பண்டித மயில்வாகனங்களெனப் பாராட்டப் பெற்றார்.

1917 ஆம் ஆண்டிலே பண்டித மயில்வாகனங்ஞாருக்கு யாழ்ப்பாணத் தொடர்பு வாய்ப்பதாயிற்று. அங்குள்ள சம். பத்திரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான போதகாசிரியராகப் பதவியேற்கலானார். தமது சொந்த முயற்சியின் பெறுபேரூர் அதேயாண்டில் இலண்டன்மாநகர்ப் பல்கலைக் கழகத்து ‘விஞ்ஞான கலாகுமாரன்’ என்னும் பி.எஸ்சி. பட்டமும் பெற்றார். 1920 ஆம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணத்து மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபருமானார். விஞ்ஞானத்துறையிலும், இலக்கியத்துறையிலும், சமயத்துறையிலும் அளப்பரிய சேவை செய்து அறிவொளியாகவும், தியாகத்தின் சின்னமாகவும் விளங்கிய பண்டித மயில்வாகனங்களின் துறவுள்ளாம் யோகர் சுவாமிகளின் கூட்டுறவுகாரணமாக வளர்ச்சியுற்றுப் பக்குவநிலை யடைவதாயிற்று.

இந்திலையிலே 1922 ஆம் ஆண்டு பண்டிதரின் வாழ்க்கையிலே பெரிய தோர் நிறைவுண்டாயிற்று. பொறிகள் மனத்தின் வழி நிற்க; மனம் புத்தி யின் வழி நிற்க; புத்தி ஆன்மாவுக்கு அரண்செய்து நிற்க; காலமும் இடமும் வாய்க்கப்பெற்றமையால். பண்டித மயில்வாகனங்கள் சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைவர் உயர்திரு. சர்வாணந்த சுவாமிகளின் அருள்நோக்கத்தால் உலக இன்பங்களில் உவர்ப்புற்றுத் துறவற நெறியிற் புகுந்தார். சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்துத் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்து பிரபோத சைதன்னியர் என்னும் பிரமசரியத் திருநாமமும் பெற்றார். இவரது துறவின் அதி தீவிர

பக்குவத்தையறிந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைமைப்பீடாதிபதியும் அருள் வள்ளலுமாகிய உயர்திரு. சிவானந்த சுவாமிகள் 1924 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்துப் பூரணைத் திருநாளில் இவருக்குக் காவியடை வழங்கி ஞானேபதேசஞ் செய்து, சுவாமி விபுலானந்தர் என்னுந் தாய நாமமுன் சூட்டிச் சங்கத் துறவிகளுள் ஒருவராக்கி அருள் செய்தார்.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஈழநாட்டுச் சோதியாகிய சுவாமி விபுலா னந்தர் 1925 ஆம் ஆண்டு பாரத நாட்டிலிருந்து மீண்டு தமது தாய்நாட்டை யடைந்து தன்னலமற்ற சேவையை ஆரம்பிக்கலானார். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத் தின் கிளைத் தாபனமொன்றை ஈழநாட்டிலே நிறுவி அதன் ஆதரவிலே பல கல்விச்சாலைகளை அமைத்தும், மாணவரில்லங்களை நிலைநாட்டியும், திருமடங்களைக் கட்டியும் தரும பரிபாலனங்களை செய்துவந்தார். அடிகளார் கிழக்கிலங்கையில் நிறுவிய கல்வி நிலையங்களுள்ளே கல்லடி-உபபோடையிலுள்ள சிவானந்த வித்தியாலயம் முதன்மை வாய்ந்தது. இதன் பக்கத்தே அனுதை மாணவரில்லமும், துறவாச்சிரமமுன் சேர்ந்து ஈழநாட்டின் தபோவனம்போற் காட்சியளிக்கின்றது:

திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியும், வண்ணை வைத்திசுவர வித்தியாலயமும், புளியன்திவு விவேகானந்த வித்தியாலயம் என்னும் மகளிர் கல்லூரியும் குறிப்பிடத்தக்க உயர்தர ஆங்கில கலாசாலைகளாகும். பல்வேறு தமிழ்க் கல்லூரிகளும் ஆங்காங்கே அடிகளாரின் நன்முயற்சியால் தாபிக்கப் பட்டுள்ளன. பழைமையில் முனைத்துப் புதுமையில் வளர்ந்து, பழைமை கலந்த புதுமை மலர்ந்து அறிவுக் கனிகளைத் தருகின்ற இத்தாபனங்களெல்லாம் அடிகளாரின் திருவுருவம்போற் காட்சியளித்து விளங்குகின்றன.

அதன் பின்னர் 1931 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அடிகளார் சிதம்பரம் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதற்றமிழ்ப் பெரும் பேராசாலை மூன்று நல் யாண்டுகள் தொண்டுபுரிந்தார். 1937 ஆம் ஆண்டு திருக்கைலாச யாத் திரை செய்து திரும்பினார். 1939 ஆம் ஆண்டில் இமயமலையடிவாரத்திலுள்ள மாயாவதி ஆசிரமத்திலே ‘பிரபுத்த பாரத’ என்னும் உயர்தர வேதாந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியராயிருந்து அறிவொளி பரப்பினார். 1943இல் ஈழநாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதற்றமிழ்ப் பெரும் பேராசிரியராயமர்ந்து தமது உடற்பொறை நீங்கும்வரையும் உயர்கலைத் தொண்டு பூண்டார்.

1947 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்று, திருக்கொள்ளம்பூதார் ஆளுடைய பிள்ளையார் சந்திதியிலே சைவத்திருவுமடைய நல்லோரது அவைக்குழாத்தில் தமது ஒப்புயர்வற்ற யாழ்நாலை அரங்கேற்றிய உயர் திருப்பணியினை வைகாசித் திங்கள் 6 ஆம் 7 ஆந் தேதிகளில் நிறைவேற்றிய துடன், ஈழநாடு திரும்பித் தமது அவதார நோக்கம் முற்றுப்பெற்றமையாற் போலும் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆடி (July) மாதம் 19 ஆந் தேதி அமைதியோடு கூடிய நள்ளிரவில் அருட்சோதியுட் கலந்தார். சுவாமிகளின் புனித சமாதி சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் பக்கத்தே அழகாக அமைந்திருக்கின்றது.

அடிகளார் இயற்றிய நூல்கள்

1. யாழ்நூல் : இது பழந்தமிழ் இசைக்கலை நுட்பங்களை ஆராய்ச்சி முறையாக விட்டு விளக்கும் ஒரு பெருநூல். சிலப்பதிகாரத்திலே தலை மயங்கிச் சிதறிப் பரத்துடிட்டத பழந்தமிழ் இசை மரபுகளையெல்லாம் ஒருவழிப்படுத்தி, நிரல்பட நிறுத்தி வினக்கு கின்ற இந்நூல், பண்டைத் தமிழின் இசைக் கருவிகளாகிய விளையும், பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், சகோட்யாழ் என்பவற்றுள் முன்னைய நான்கினையும் பொறுவாகவும், சகோட்யாழைச் சிறப்பாகவும் விரித்துக் கூறுவதால் யாழ்நூல் என்னும் பெயர்பெற்றது. சகோட்யாழ் என்பது, சத்கோஷத்யாழ்; நல்ல ஒசையையுடைய யாழ் எனப் பொருள்படும் ஒரு தொடர்மொழி. இது செம்முறைக் கேள்வி யென்னும் பழந்தமிழ்ப் பெயரின் மொழிபெயர்ப்பாக வடமொழியில் வழங்கப்பெறுவது. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மறந்துபோன இதன் வடிவத்தினையும், இயல்பினையும், இயக்கத்தினையும், மற்றைய யாழ்களின் வடிவங்களையும், கனித நுட்பத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தமிழ் மொழி, வடமொழி இசைநூல் முடிபுகளையெல்லாம் ஒழுங்குகண்டு, ஒப்பநோக்கித் தமது அறிவாராய்ச்சித் திறமையும், ஞாபகசக்தியும் துணையாக அடிகளார் இனிது வெளிப்படுத்தித் தமிழுலகுக்கு உபகரித்திருக்கின்றார்கள். தமிழிசையாகக் கடனைக் கடப்போர்க்கு இந்நூல் ஒரு தெப்பமாகும்.
2. மதங்க சூளாமணி⁽¹⁾ : இது நாடக இலக்கண அமைதிகளும் ஒரு நூல். மதங்கர் என்பது நாடக ஆசிரியர் எனவும், சூளாமணி என்பது சிரோரத்தினம் எனவும் பொருள் தரும். இத்தொடர் ஆங்கில நாடக ஆசிரியராகிய ஷேக்ஸ்பியரைக் குறிக்கும். இந்த உலகத்தையே ஒரு நாடக மேடையாகச் செதுக்கிக் காட்டிய ஷேக்ஸ்பியரின் அற்புதச் சிற்பக் காட்சியில் ஈடுபட்ட அடிகளார் அவரது பெயரைச் செகசிற்பியார் எனத் தமிழ் வடிவத்தில் அமைத்துத் தந்த நுட்பமும் இங்கே நினைந்து மகிழ்தற்குரியது. இந்நூலில், தமிழ்மொழி, வடமொழி நாடக அமைப்பையும், ஆங்கில நாடக அமைப்பையும் ஒப்ப நோக்கிக் கண்ட முடிபுகளை அடிகளார் ஒருங்கே அமைத்துக் காட்டுகின்றார். அடிகளாரின் மொழிபெயர்ப்புத் திறமைக்கும், செய்யுள் நடையின் செம்மைக்கும் இந்நூல் ஓர் உரைகல் போன்றது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இதைப் பதித்து வெளியிட்டுள்ளது. அச்சங்கப் பண்டித பரீட்சைக்கும் இஃதோர் பாடமாகும்.
3. நடராஜ வடிவம் : இது திருவருள் வடிவாகிய ஐந்தொழில்களையும் சுருக்கமாக விளக்கும் ஒரு சிறுநூல்.
4. உமாமகேஸ்வரம் : இறைவன் மாதொருபாகனுயமைந்துள்ள நுட்பத்தினை விளக்கும் ஒரு சிறு நூல்.
5. கலீச்சொல்லகராதியின் ஒரு பகுதி : விஞ்ஞானப் பகுதியின் பெளதிகப் பொருள் சம்பந்தமான மேல்நாட்டுப் பதங்களுக்கேற்ற தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டது: சொல்லாக்கக் குழுவுக்குச் சுவாமிகளே பொதுத் தலைவராய்ச் செயலாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் இவ்வகராதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
6. மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் : கருமயோகம், ஞானயோகம், விவேகானந்த ஞானதீபம், நம்மவர் நாட்டு ஞானவாழ்க்கை, விவேகானந்த சம்பாஷணை முதலாகப் பல வள்ளன.
7. கட்டுரைகள் : ஆங்கிலவாணி, மேற்றிசைச் செல்வம், ஆங்கில இலக்கிய அமைப்பும் ஆக்கமும் (தமிழ்), தமிழ் இலக்கிய அமைப்பும் ஆக்கமும் (ஆங்கிலம்) முதலிய இன்னும் நூற்றுக்கணக்கானவை உள்ளன.
8. செய்யுள்கள் : குருதேவர் வாக்கியம் முதலிய பிரபந்தங்கள் பலவும்; அபிரக்ஷக்கான தமிழ்ப் பாடல்களும்.

(1) மறு வெளியீடு: பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு - 19-7-1987.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாறு

பிறந்தது — தில்லைமண்டுர் - 08-01-1899.

காலிய பாடசாலை — 1917 - 1920.

பசுமலைச் சீவியம் — 1923 - 1924.

மதுரையில் கவாமி விபுலானந்தர் சந்திப்பு — 1925.

திருமணப் பதிவு — 1926.

திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர் — 1926 - 1930.

புளியன்திவு அர்ச். அகுத்தினர் ஆசிரியர் கல்லூரி ஆசிரியர் — 1930 - 1931.

புளித் வளஞர் மடம், மட்டுநகர் — 1931 - 1934.

அர்ச். அகுத்தினர் ஆசிரியர் கல்லூரி ஆசிரியர் — 1938 - 1941.

பகவத்கிணத வெண்பா பாடத் தொடக்கியது — 1943.

அரசினர் கல்லூரி — இப்போது மட்டக்களப்பு இந்துக் கல்லூரி — ஆசிரியர் — 1947 - 1959.

தென்னகத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் — யாழ்ப்பான விழா — பேச்சு — 1951.

அமரராகியது — குருக்கள்மடம் — 23-10-1978.

“புலவர்மணி ஒரு வைரமணி” எனகின்றார், சிந்தாமணி ஆசிரியர் எஸ். டி. சிவநாயகம். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மட்டக்களப்புக்கு மாதுதிரமல்ல இலங்கைக்கும் அருந்தவப் புதல்வர். ‘இலங்கைமணித் திருநாடு’ எனும் பாடல் பாடசாலைச் சிறுரக்கும் அழுதாட்டும்.

வேதாந்தப் பொருளாகிய பகவத்கிணதையின் வெண்பாலில் யாத்தவர். சித்தாந்தக் கருத்துத் தோன்றும்வண்ணம் பொழிப்புரை எழுதியவர். எழு நூற்று ஒரு வெண்பாக்கள் உண்டு. எழு, நூறு, ஒன்று பாக்களாகத் திட்டமிட்டுச் செய்யுள்கள் பொருந்தியதாக நூலை யாத்தனர்.

நல்லாசிரியராகத் திகழ்ந்தார். குருவைப்போற் சீடன். கன்னை குமாரகவாமிப் புலவரும் மகா வித்துவான் கணேசையரும் புலவர்மணியின் குரவர். இருவரும் இலக்கணக் கடல். புலவர் யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டியலங்காரம் என்ற நூல்களுக்கு உரை எழுதி யவர். தொல்காப்பியம் என்பதற்கு விரிவுரை-கண்டனர், மகாவித்துவான்.

இருவரிடமுங் கற்றவர் இருவர். ஒரு கொழுகொம்பிற் பழுத்த இரு கனிகள். ஒரு வர் பண்டிதமணி; மற்றொரு புலவர்மணி. பண்டிதமணி நாவலர் வழி; புலவர்மணி சுவாமி விபுலானந்தர் வழி. இருவரும் மணி. பொள்ளா மணி.

புலவர்மணி திறமான கவிஞர், கமகன், வாதி, வாக்கியுமானவர்.

கவியே கமகன், வாதி, வாக்கியென்

நிலையொரு நான்கும் புலமைக்கியல்பே - பிங்கல நிகண்டு.

கவி : ஆசு, மதுரம், வித்தாரம், சித்திரம் எனும் நாற்கலிகளைப் பாடுவோன்,
கவி என்று சொல்லப்படுவான். சித்திரமாகிய மிறைக்கவி மறைந்துண்டு.
ஆசுகலிக்கு உதாரணம் - கவிதைகள் : பக் : 74.

உள்ளதும் நல்லதும் : பக் : 58.

கமகன் : அரும்பொருளைச் செம்பொருண்டையாகக் காட்டி விவரிப்போன்.

வாதி : காரணமும் மேற்கொளும் எடுத்துக்காட்டித் தன் கோண் நிறீலி பிறர்கோள் மறுப்போன்.

வாக்கி : அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிகளைக் கேட்கவும் வேட்கவும் இனியள் கூறுவோன்.

ஆகவே இவை புலவர்மணிக்குப் பொருந்துவன்.

புலவர்மணி மட்டக்களப்புக்கு ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. மட்டக்களப்பில் தமிழ் வளர்ச்சி உற்றது. புலவர்மணியைக் குருவாக்கொண்டவர் அநேகர். அவரிடம் பயின்ற வர்கள் பண்டிதராக விளங்கினர். பாரம்பரியம் இருந்தபடியாலன்றே,

‘புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப்பணி மன்றம்’

உதயமானதெள்ளாம். பள்ளிரண்டு ஆண்டாகப் பணியாற்றிவருகின்றது.

F. X. C. நடராசா

தலைவர்,
புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை
நினைவுப்பணி மன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

127, மத்திய வீதி,
மட்டக்களப்பு.

சென். ஜோசப் கத்தோலிக் அச்சகம், மட்டக்களப்பு.